

Pórtico do Paraíso

XI Festival Internacional de Música de Ourense

TRADUCIÓN

Beatriz Varandas
Conchi da Silva

CORRECCIÓN TEXTOS

Beatriz Varandas

TEXTOS SALAS

Antonia García

FOTOS SALAS

NOLATIPICAFOTO

DESEÑO E MAQUETACIÓN

Ana Zon by Drúmbalo

IMPRESIÓN

Imprenta da
Deputación Provincial

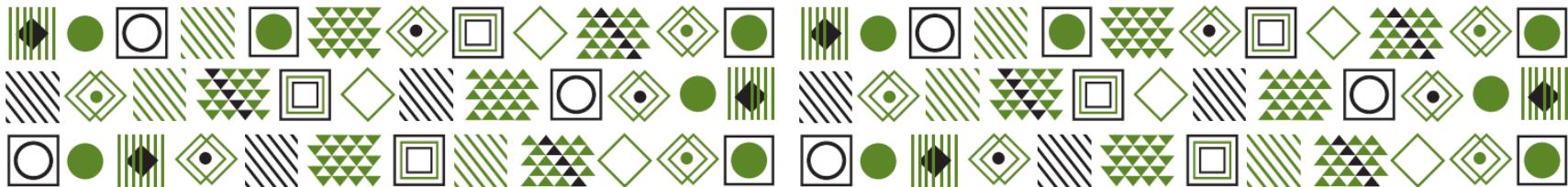
Depósito legal: OU xx-2018

do 2 ao 11 de marzo de 2018

Pórtico do Paraíso

XI Festival Internacional de Música de Ourense

Jesús Vázquez Abad
ALCALDE DE OURENSE

O Festival Internacional de Música Pórtico do Paraíso, logo dunha década facéndonos soñar con propostas musicais de excelente nivel en auditórios inimaxinables, segue o seu camiño sen perder a capacidade de nos sorprender. A décimo primeira edición, do 2 ao 11 de marzo, preséntase cun cartel ao que se suman importantes novedades.

Para este 2018, a igrexa de Santo Domingo úñese á lista de espazos musicais, para a que tamén se recupera o salón nobre do Liceo e á que haberá que engadir outros dous enclaves da nosa provincia: a igrexa de Santa María de Gracia de Monterrei e a colexiata de Xunqueira de Ambía. Teatro Principal, Museo Arqueolóxico e catedral de Ourense completan a nómina de lugares incomparables en que gozar das voces, das notas musicais... e dos instrumentos. Estes, que están representados na pedra policromada do século XIII, volverán cobrar vida no lugar mesmo en que foron tallados grazas ao concerto inaugural de Carlos Núñez, pero tamén ao gran labor do obradoiro da Deputación Provincial de Ourense, dirixido por Manuel Brañas.

Cómpre agradecer, unha vez máis, a cooperación institucional entre o Concello de Ourense e a Deputación Provincial de Ourense, pero tamén da Xunta de Galicia a través da Axencia Galega das Industrias Culturais. Grazas ao esforzo de moita xente, podemos presumir dun ciclo aberto á participación da cidadanía e pensado para as persoas. Só así se entende un festival que combina o pracer de escutar co de aprender, debido ao seu labor divulgativo e formador de vocacións, moi especialmente entre o alumnado do Conservatorio de Música.

Cada concerto é singular e irrepetible, así que destacar un faise especialmente difícil. Porén, a clausura no Teatro Principal promete ser un evento único coa actuación de Antonio Serrano, harmónica do mestre Paco de Lucía, ao fusionaren os ritmos flamencos co jazz de Albert Sanz ao piano.

Unha nova etapa, pois, no compromiso coa calidade e co desexo de facer a nosa cidade cada día un lugar mellor.

Que o Festival Pórtico do Paraíso é unha referencia cultural de alto nivel e perfectamente consolidada na nosa provincia no ten ningunha dúbida, máxime cando estamos neste 2018 celebrando a súa décimo primeira edición, co que se foi demostrando durante todos estes anos o acerto do proxecto e o respaldo do público ourensán, pero tamén de moito que de fóra da nosa provincia se achegou a desfrutar de grandes concertos en magníficos recintos de alto valor patrimonial.

Nesta XI edición achéganse a Ourense representantes musicais de España, Eslovenia, Estados Unidos, Suíza, Reino Unido ou Italia, pero sumarase tamén a representación de Galicia cun músico de extraordinario nivel como é Carlos Núñez, acompañado polo seu grupo instrumental e vocal, que nos deleitará a todos coa súa demostrada maxia artística, mesmo ao lado do pórtico que dá nome a este festival e do que saen parte dos instrumentos que soarán no seu concerto, grazas ao magnífico traballo de reconstrucción que se fixo dende o Obradoiro de Instrumentos Musicais da Deputación de Ourense, que dirixe Manuel Brañas e que contou coa colaboración directa dunha autoridade internacional nesta materia, como é o francés Christian Rault.

Para a Deputación de Ourense é unha cuestión estratéxica a difusión da cultura por todo o

territorio provincial, por iso nos sentimos moi satisfeitos de poder levar parte do programa a lugares tan emblemáticos como a Igrexa de Santa María de Gracia de Monterrei ou a Colexiata de Xunqueira de Ambía.

Por último, quero destacar a decidida implicación do Concello de Ourense, así como da Xunta de Galicia a través da AGADIC, e, como non, felicitar á Asociación Pórtico Musical que, como colaboradores, nos demostran gran profesionalidade e garantía de que un ano máis este festival acadará pleno éxito de público.

Manuel Baltar
PRESIDENTE DA
DEPUTACIÓN DE OURENSE

Estimado amigo,
Estimada amiga,

Quero darlles a benvida a un dos mellores encontros de música culta que hai na nosa contorna, o **Festival Internacional Pórtico do Paraíso** que, neste ano 2018, acada a undécima edición.

É todo un luxo asistir a o crecemento e consolidación deste evento musical, que

traslada a nosa cidade aos primeiros postos, canto á oferta musical deste estilo se refire. O atractivo do Pórtico do Paraíso é, se cabe, aínda maior xa que os concertos se desenvolven en espazos que son auténticas xoias patrimoniais, lugares onde o son de artistas de altura mundial se funde coa contorna ofrecéndonos unha sonoridade única.

Quero agradecer a colaboración de institucións -Deputación Provincial de Ourense e Xunta de Galicia- e organizadores que, xunto ao Concello de Ourense, apostan por impulsar unha oferta cultural que permite deseñar unha carteira de programación de grande atractivo para toda a ciudadanía.

Convido a toda a xente que o deseñe a que se deixe levar por un programa elixido con especial atención, e que goce da música grazas a un festival que xa forma parte do calendario de referencia das citas culturais na cidade.

Moitas grazas.

Belén Iglesias Cortés
CONCELLEIRA DE CULTURA

1218-2018, oitocentos anos desde o inicio das obras do Pórtico do Paraíso. A unha efeméride así cumpríalle unha programación especial, e que mellor que xuntar a recuperación dalgúns dos instrumentos do Pórtico coa súa estrea no concerto inaugural, a cargo do noso músico máis recoñecido, **Carlos Núñez**, que, deixando a un lado a súa faceta de músico folk, intérnase no repertorio medieval acompañado de grandes especialistas. E, falando deles, aproveitamos a súa presenza en Ourense para gozalos noutras dous concertos do festival; por un lado, en Monterrei -nova localización este ano- onde os magníficos **Arianna Savall e Petter Johansen** propónennos unha viaxe de amor pola Europa renacentista e barroca e, por outro, no Arqueolóxico, co marabilloso tenor **Wolodymyr Smishkewych**, acompañado polo *organistrum*, que nos presenta os delicados límites entre o sagrado e o profano na Europa medieval.

Para fecharmos este grupo de concertos de música antiga, o aclamado tenor **Marco Beasley** volve ao festival, esta vez

Juan Enrique Miguéns
DIRECTOR ARTÍSTICO do
FESTIVAL PÓRTICO DO PARAÍSO

acompañado polos instrumentistas **Stefano Rocco e Fabio Accurso**, a unha nova sala -a igrexa de Santo Domingo- presentando un programa que nos sitúa nos albores do Barroco.

Pero non todo é música antiga no festival. A presenza de **VIDA Guitar Quartet**, un dos grandes cuartetos de guitarra actuais, no Liceo, faranlos gozar da sonoridade inédita no Pórtico de catro guitarras clásicas, cun fascinante repertorio do século XX; ou a do espléndido sexteto vocal **Ingenium Ensemble**, en Xunqueira, que ofrecerá un programa absolutamente ecléctico tan ao gusto do noso público. Por último, a nosa primeira apostase pola senda do jazz, e ata do flamenco, cun grandísimo virtuoso da hármonica, **Antonio Serrano**, acompañado ao piano por **Albert Sanz** no Principal. Será, sen dúbida, unha clausura acorde cunha edición tan singular.

Así é este Pórtico. Sete concertos, sete salas, sete extraordinarias experiencias sensitivas ao alcance da man. Merece a pena intentar non perder ningunha delas.

XI FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE OURENSE
PÓRTICO DO PARAÍSO do 2 ao 11 de marzo de 2018

PROGRAMACIÓN

XI FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE OURENSE PÓRTICO DO PARAÍSO

CONCERTO INAUGURAL CARLOS NÚÑEZ

Grupo instrumental e vocal (Galicia)

venres 2 marzo 21:00h

Catedral de Ourense | Entrada con invitación

SEGUNDO CONCERTO

ARIANNA SAVALL e PETTER U. JOHANSEN

Voz, arpa, *hardingfele* e cistro (Suiza)

sábado 3 marzo 19:30h

Igrexa de Sta. María de Gracia de Monterrei | Entrada libre

TERCEIRO CONCERTO

VIDA GUITAR QUARTET

Cuarteto de guitarras (Reino Unido)

domingo 4 marzo 20:30h

Liceo de Ourense | Entrada libre

CUARTO CONCERTO

WOLOODYMYR SMISHKEWYCH

Voz e *organistrum* (Estados Unidos)

martes 6 marzo 20:30h

Museo Arqueolóxico | Entrada libre

QUINTO CONCERTO

MARCO BEASLEY

Voz, guitarra barroca, tiorba e laúde (Italia)

venres 9 marzo 21:00h

Igrexa de Sto. Domingo | Entrada libre

SEXTO CONCERTO

INGENIUM ENSEMBLE

Sexteto vocal (Eslovenia)

sábado 10 marzo 19:30h

Colexiata de Xunqueira de Ambía | Entrada libre

SÉTIMO CONCERTO

ANTONIO SERRANO e ALBERT SANZ

Harmónica e piano (España)

domingo 11 marzo 19:00h

Teatro Principal | Entrada de pagamento

Grupo instrumental e vocal (Galicia)

CARLOS NÚÑEZ

venres 2 marzo 21:00h

Catedral de Ourense

Entrada con invitación

CARLOS NÚÑEZ

Carlos Núñez é coñecido como unha das grandes figuras internacionais da música celta. O éxito da súa carreira -con máis dun millón de discos vendidos- foi tan extraordinario para un instrumentista que seguramente eclipsou a súa formación académica como frautista de pico. Con todo, a súa visión das músicas celtas como músicas históricas fixo relativamente frecuentes os seus concertos e gravacións con grandes da música antiga, así como os concertos sinfónicos en “templos” da música clásica como o Musikverein de Viena ou o Boston Symphony Hall.

Fai un par de anos Carlos Núñez dirixiu un concerto moi especial na catedral de Santiago de Compostela en que fixo soar, xuntos por primeira vez, todos os instrumentos representados no Pórtico da Gloria, esculpidos polo Mestre Mateo no século XII. Recentemente, repetiu esta experiencia incorporando nada menos que a Jordi Savall e o seu Hespèrion XXI, que son algo así como

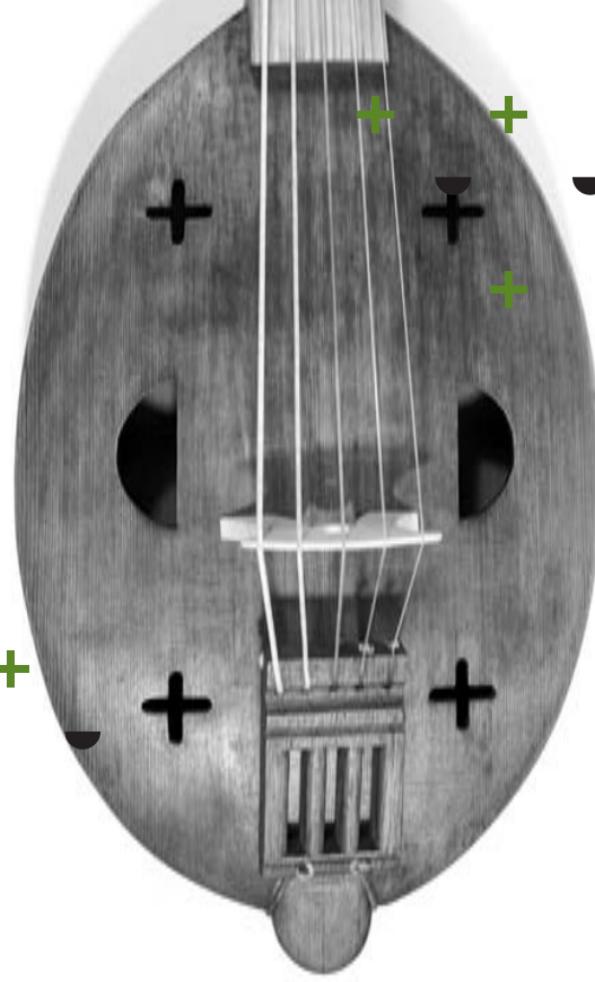
un *who's who* da música antiga desde hai máis de catro décadas, e que tocaron por primeira vez esas réplicas de instrumentos medievais galegos.

Entremedias, Carlos Núñez visitou, na terra da súa familia paterna, o obradoiro da Deputación, dirixido por Manuel Brañas, para coñecer as réplicas alí realizadas hai décadas dos instrumentos do Pórtico do Paraíso. Decatouse de que, áinda que se adoita dicir que este é unha versión do de Santiago de Compostela, os instrumentos pouco teñen que ver; algúns son moito más parecidos a exemplos da iconografía musical europea que á compostelá e outros son orixinalísimos, quizais con características únicas ourensás. E o pasado verán, en tres concertos dedicados ao repertorio medieval en mosteiro emblemáticos da provincia de Ourense, animouse a poñer de novo en uso algúns deles e tocalos.

Así como dos de Santiago de Compostela xa hai varias xeracións e fóreronse perfeccionando ao longo dos anos, dos de Ourense só existe esa primeira xeración, polo que o mestre luthier Christian Rault -que no seu día estivo detrás tanto do proxecto inicial de Santiago de Compostela como do de Ourense- foi convidado a facer un curso que dea como resultado novas réplicas perfeccionadas dalgúns deles, que serán tocados neste concerto de inauguración e quedarán a disposición de músicos que queiran usalos no futuro.

Carlos Núñez puido constatar a profunda conexión destes instrumentos medievais coa tradición, que se converteu na clave para volver darles vida para especialistas de todo o mundo. Galicia é un lugar privilexiado posto que en gran medida toda esta música medieval seguiu a vivir na tradición oral, empezando pola propia gaita, e o noso gaiteiro máis universal está empeñado en que recupere a centralidade que tivo na Idade Media, en que media Europa peregrinou aquí traendo e levando músicas e, como ben se sabe, ata o Rei Sabio -educado en Maceda e Allariz- compuxo en galego as súas cancións ou cantigas.

A catedral de Ourense contén no seu conxunto una chea de obras significativas de todas as épocas e de todas as artes, case sempre pouco coñecidas fóra dos límites da xeografía ourensá. Entre elas, é salientable o magnífico Pórtico do Paraíso, que se sitúa aos pés da catedral.

A dependencia estilística e formal do Pórtico da Gloria da catedral de Santiago de Compostela é evidente, mais, aínda que o prototipo fose o da obra do Mestre Mateo, o paso do tempo -uns sesenta anos- non foi en van, e o Pórtico de Ourense xa alenta o espírito gótico.

No Pórtico do Paraíso, inspirado no *Apocalipse*, encontramos os 24 anciáns que tocan os instrumentos, que foron reconstruídos hai anos no Obradoiro-Escola da Deputación de Ourense baixo a dirección de Manuel Brañas. Todos os instrumentos presentes no Pórtico foron obxecto desta iniciativa: violas ovais, frautas, arpa salterios, violas en oito, laúdes etc., así como tamén o instrumento máis representativo deste conxunto: *o organistrum*. O grupo Ars Convinatoria ofreceu un concerto con eles na catedral de Ourense o 1 de outubro de 1993. Ademais, fixérонse distintas exposicións

en Galicia, en diferentes puntos de España, como na Expo de Sevilla e Mallorca, e no estranxeiro, en Portugal e Francia.

O Obradoiro-Escola da Deputación de Ourense decidiu levar a cabo, a principios do ano 2018, este novo proxecto de reconstrucción, ao se conmemorar os 800 anos do inicio do Pórtico en pedra na nosa catedral e pola necesidade de renovación do traballo anterior, baixo a dirección de grandes *luthieres*. Tamén como unha maneira de seguir afondando na investigación da música medieval.

OS INSTRUMENTOS DO PÓRTICO DO PARAÍSO UNHA ACHEGA Á MÚSICA MEDIEVAL

Aproveitando a participación de Carlos Núñez no Festival Internacional de Música de Ourense Pórtico do Paraíso en marzo, decidiuse que era un moi bo momento para dalos a coñecer ao gran público da cidade e de fóra, e unha moi boa ocasión para a súa estrea.

Así, durante os meses de xaneiro e febreiro, os mestres Christian Rault e Jesús Reolid realizaron cadanxeu curso de construcción de instrumentos en que se reproduciron varios que hoxe escoitaremos por primeira vez.

CATEDRAL DE SAN MARTIÑO

Aínda que hai discrepancias sobre a data de inicio das obras de construcción, é seguro que o altar maior foi consagrado no 1188, como consta no documento que, xunto coas reliquias de San Martiño, traídas desde Tours, foi gardado nunha das cinco columnas que lle servía de soporte. Parecen suscitar menos polémica as datas do seu remate (1218-1248). Malia que ten base románica, a catedral medra coa historia e ao ritmo da cidade que a alberga, e chega a ter ata catro consagracións, a última en 1966.

Hai tres espazos que non deben pasar inadvertidos para o visitante: a capela do Santo Cristo, construída entre os séculos XVI e XVIII, na que destaca o baldaquino que acolle a figura do Crucifixo. É esta unha imaxe gótica que, segundo a tradición, é unha das copias que Nicodemo fixo de Xesús morto cando o baixou da cruz. A capela é coma un xoieiro, recuberta de madeira policromada con ornamentación vexetal, columnas salomónicas e relevos da Paixón.

O Pórtico do Paraíso merece tamén especial atención por ser unha das obras más fermosas da catedral. Da primeira metade do século XIII, foi comparado, con desvantaxe para el, co de Compostela. Para algúns ten valores propios de idealización e serenidade na tradición gótica de obras francesas e burgalesas. É a transcripción en pedra do bíblico Xuízo Final, explicado dun xeito moi minucioso.

O retablo do altar maior é do século XVI, de Cornelis de Holanda, decorado con escenas da vida de Xesús, a Virxe e San Martiño. Destacan as 36 figuras de pequena talla colocadas entre as columnas. Están pintadas de branco e representan santos e personaxes do *Antigo Testamento* ataviados e cubertos seguindo a moda flamenga do 1500.

Voz, arpa, *hardingfele* e cistro (Suiza)

ARIANNA SAVALL PETTER U. JOHANSEN

sábado 3 marzo 19:30h

Igrexa de Sta. María de Gracia
de Monterrei.

Entrada libre

ARIANNA SAVALL PETTER U. JOHANSEN

Nada en Basilea (Suíza) no seo dunha familia de músicos cataláns, Arianna Savall Figueras inicia os estudos de piano con Susanne Hockenios e de arpa clásica con Magdalena Barrera. En 1991 comeza a estudar canto con Maria Dolors Aldea no conservatorio de Terrassa, onde finaliza estudos de canto e arpa. En 1996 volve a Suíza para estudar canto con Kurt Widmer na Schola Cantorum Basiliensis e especializarse en arpás históricas con Heidrun Rosenzweig.

De 1997 a 2008 colabora en numerosos concertos e gravacións con Hespèrion XXI e, coa discográfica Alia Vox, grava o primeiro CD Tonos Humanos que obtivo o Diapason d'Or. Paralelamente traballa con outros grupos como Mala Punica, Ricercar Consort ou a Capella Antiqua Bambergensis. A finais do ano 2009 edita o segundo CD Peiwoh (Alia Vox).

En 2009 crea, co seu compañoiro Petter Udland Johansen, o conxunto Hirundo Maris, especializado na música antiga, da medieval ata o Barroco, e na creación propia. O núcleo creativo é a música mediterránea e nórdica, reencontrando camiños de mar e música que uniron desde tempos remotos os países

escandinavos coa Península Ibérica.

Petter nace en Oslo, onde estuda canto, violín e piano na Academia de Música de Noruega. De 1997 a 2000 especialízase en música antiga na Schola Cantorum Baseliensis (Suíza) con Richard Levitt e posteriormente co tenor alemán Hans Peter Blochwitz. Petter é tamén compositor e director, e séntese igual de cómodo na música folk, na tradicional ou na clásica.

Con Hirundo Maris participaron en numerosos festivais, entre eles o Cologne's Fest für Alte Musik (Alemaña), Jazz in Church Festival de Bucarest (Romanía), Menuhin Festival Gstaad (Suíza), Styriarte Festival (Austria), All'Improviso Festival (Polonia), Oslo Kirkemusikk Festivalen e Tromsø Festival (Noruega), Festival de Dinan en Bretaña (Francia), Seduced by harps (Bélxica), Festival de Ostrava Ada Balová (República Checa) e Arp Sanati Dergi en Istambul (Turquía).

Hirundo Maris gravou coa prestixiosa discográfica ECM e colabora regularmente con Carpe Diem Records. Arianna e Petter dirixen desde 2016 o Bardonecchia Harp Festival en Italia.

ARIANNA SAVALL e PETTER U. JOHANSEN

PROGRAMA

IL VIAGGIO D'AMORE

Viaxe de amor por Europa desde o Renacemento ata o Barroco

75 min

ESPAÑA

Canarios

Anónimo (s. XV)

Arianna Savall / Petter U. Johansen

La tarara

Tradicional

F. García Lorca (1898-1936)

Arianna Savall

Jotas

Santiago de Murcia (1673-1739)

Arianna Savall

ITALIA

Si dolce è il tormento*

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Tarantela

L. Ruiz de Ribayaz (s. XVII)

Arianna Savall

SUÍZA

Girometta

Tradicional ticinesa

Arianna Savall / Petter U. Johansen

INGLATERRA

Scarborough fair**

Tradicional

O'Carolan's Suite

Turlough O'Carolan (s. XVII)

S. Woods / Arianna Savall

Carolan's Welcome

Fanny Power

The Brig

Tradicional

Arianna Savall

NORUEGA

Astri, mi Astri / Sekstturen

Tradicional

Petter U. Johansen

ESCOCIA

Tha mi sgìh

Tradicional gaélica

CATALUÑA

El mariner

Canción popular catalá

Arianna Savall / Petter U. Johansen

*arranxos de Arianna Savall / Petter U. Johansen

**arranxos de Arianna Savall / Michael Hell / Petter U. Johansen

IGREXA DE STA. MARÍA DE GRACIA DE MONTERREI

Do século X son as primeiras noticias que se teñen dunha fortificación sobre un outeiro que daba ao val do Támega. O conxunto, entón castro de Baronceli, atopábase dentro das terras que pertencían ao mosteiro de Celanova. O castro era unha peza chave na estratexia defensiva na fronteira meridional de Galicia e xa aparece en documentos do século XIV como castelo militar.

A igrexa foi construída a finais do XIII por privilexio de Alfonso X ao mosteiro de Celanova. O templo consta dunha sola nave con cuberta de madeira rematada nunha ábsida rectangular con bóveda de cruzaría. A través dun arco góticu e polo lateral sur accédese á chamada Capela dos Condes de Monterrei, cuberta cunha bóveda nervada que se asenta sobre cuatro columnas. As imaxes da Anunciación que van encima dos capiteis son de pedra policromada como o retablo de finais do XIII ou principios do XIV que preside o espazo e que representa a un Cristo sedente mostrando as cinco chagas e rodeado por esceas da Paixón baixo un doselete góticu.

A portada oeste e a torre campanario son do XVII, pero aínda se conserva unha interesante fachada románica na cara que dá ao patio do pazo. Baixo un arco apuntado e tres arquivoltas adornadas con motivos xeométricos, a imaxe de Cristo preside o timpán. Rodeando á figura, os relevos dunha ave devorando un animal, un boi e o Agnus Dei.

Durante séculos o castelo é testemuña de loitas polo poder, revoltas e ata unha ocupación portuguesa. No 1474, cando Sancho Sánchez de Ulloa recibe o título de conde de Monterrei, as obras que se emprenden non ocultan a pretensión de converter o condado no máis importante de Galicia aproveitando a decadencia da casa de Lemos. A Torre da Homenaxe e o pazo son os grandes proxectos edificativos destes anos e unha mostra da riqueza da propiedade. A primeira imprenta de Galicia instálase en Monterrei e dela sae, no 1494, o Misal Auriense o libro galego máis antigo editado.

A partir da desamortización todo o conxunto se abandonou ata que en 1931 foi declarado Monumento Nacional. Na actualidade, o pazo forma parte da rede de Paradores de España.

Cuarteto de guitarras (Reino Unido)

VIDA QUITAR QUARTET

domingo 4 marzo 20:30h

Liceo de Ourense

Entrada libre

Mark Ashford

Amanda Cook

Mark Eden

Christopher Stell

VIDA QUITAR QUARTET

VIDA Guitar Quartet é o resultado da unión de catro guitarristas excepcionais que decidiron apostar pola música de cámara, a súa gran paixón. Está formado por Mark Ashford e Amanda Cook, cada un deles cunha sólida e recoñecida carreira internacional como solistas, e por Mark Eden e Christopher Stell, que foron durante anos o famoso Eden-Stell Guitar Duo, un dos mellores dúos de guitarra do mundo.

Desde 2007, ano en que comenzaron a funcionar como cuarteto, tocaron nas mellores salas de Reino Unido incluíndo King's Place e Purcell Room (Londres), The Sage (Gateshead) e St George's (Bristol). Convertéronse nun grupo moi solicitado polos grandes festivais de Europa e tamén dos Estados Unidos.

En 2011 VIDA Guitar Quartet debutou en Los Angeles e Nova York, ademais de ser artistas residentes en varias universidades de California, onde regresaron en marzo de 2012. Desde aquela, o grupo formou parte das programacións dos festivais de guitarra de máis sona dos Estados Unidos, como o Long Island Guitar

Festival e o Allegro Guitar Series de Dallas, Fort Worth e Las Vegas.

En 2015 foron premiados na Asamblea Anual da GFA (Guitar Federation of America) e en 2017 debutaron en China como parte do Festival Internacional de Guitarra de Changsha.

En abril de 2013, tras o seu enxalzado primeiro CD Love, the Magician, VIDA Guitar Quartet editou Rhapsody, con música de George Gershwin, Malcolm Arnold e Adam Gorb. A este seguiu The Leaves be Green, que inclúe obras de compositores ingleses como Benjamin Britten, Vaughan Williams e Edward Elgar. En outono de 2017, editaron Bachianas, froito da súa colaboración coa saxofonista Amy Green. Neste CD hai obras de Mendelssohn, Villa Lobos, Bach e dúas obras novas escritas para o quarteto por Howard Skempton e Laura Snowdon.

VIDA Guitar Quartet conta co apoio de cordas D'Addario.

VIDA GUITAR QUARTET

PROGRAMA

PARTE I

40 min

English Folk Songs (*arr. Mark Ashford*)
Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

- March: Seventeen Come Sunday
- Intermezzo: My Bonny Boy
- March: Folk Songs from Somerset

Preludio e fuga nº2-4 (*arr. N. Cartledge*)
Félix Mendelssohn (1809-1847)

El amor brujo (*arr. Mark Eden*)
Manuel De Falla (1876-1946)

- Introducción y Escena
- En la cueva
- Canción del amor dolido
- El Aparecido - Danza del terror
- El Círculo Mágico
- A media noche (Los sortilegios)
- Danza ritual del fuego
- Escena
- Canción del Fuego fatuo
- Pantomima
- Danza del juego de amor
- Final - Las campanas del amanecer

PARTE II

40 min

Quiccan
Andrew York (1954)

Ópalos
Phillip Houghton (1954)

1. Black Opal
2. Water Opal
3. White Opal

Bachianas Brasileiras (*arr. Mark Eden*)
Heitor Villa-Lobos (1887-1959)

- Nº 4 Preludio
- Nº 5 Aria

Cinco Danzas Xudías (*arr. Mark Eden*)
Adam Gorb (1958)

- Khosidl
- Terkishe
- Doina
- Hora
- Freylachs

PAZO DOS OCA SARMIENTO LICEO DE OURENSE

No século XVI a cidade de Ourense comeza a desenvolverse. O cabido e o corrixidor patrocinan a construción de edificios administrativos que se engaden ás novas edificacións residenciais da xerarquía eclesiástica e familias importantes. Estas novas casas-pazo érguense nas proximidades da catedral, principalmente ao norte da vila. Os Oca Sarmiento asentanse en Ourense a finais do século XV e constrúen, entre o 1500 e o 1525, a súa casa na rúa Nova, que era unha das vías polas que a cidade medieval empezaba a se desbordar.

No ano 1863 neste edificio instálase o Liceo Recreo Orensano. Unha nacente sociedade urbana está xurdindo nun Ourense que na primeira metade do século XIX ainda carecía de luz eléctrica. Unha burguesía con inquietudes promove a creación de asociacións culturais que pretendan impulsar o desevelopmento urbano e educar a poboación. Neste contexto un grupo de artesáns e profesores funda no ano 1850 o Recreo de Artesanos de Orense. Tras diferentes localizacións, establecense neste inmoble en 1870.

Da antiga distribución do pazo pouco queda. En sucesivas ampliacións elimináronse os cuartos, a cociña, a bodega e todos os elementos propios dunha vivenda do século XVI. Queda da edificación orixinal a fachada de dúas plantas con portada sinxela e catro balcóns que dan á rúa. Tamén se mantén do pazo primitivo o patio renacentista, antigamente sen cubrir, que articula o espazo ao seu arredor e que é o protagonista da construcción. Os dous pisos orixinais están separados por unha arquitrabe sostida por columnas poligonais na parte baixa, que no primeiro corpo son de fuste cilíndrico. Os capiteis son xeométricos e, a xeito de decoración, colócanse nos ángulos escudos coas armas da familia e unha pétreas cadea labrada que percorre todo o patio á maneira de friso. Os murais que decoran a planta inferior son do século XIX de gusto folclorista e rexionalista propio da época.

O Liceo foi ata ben entrado o século XX o centro vital do Ourense cultural e social. Ciclos de conferencias, lecturas poéticas, concertos; personaxes da cultura ourensá, galega, española; acontecementos e recordos que contribúen a crear a atmosfera cálida que ainda conserva o inquedo espírito alentador daquela época.

Voz e *organistrum*
(Estados Unidos)

WOLODYMYR SMISHKEWYCH

martes 6 marzo 20:30h

Museo Arqueológico

Entrada libre

Pancho Álvarez, laúde medieval

WOLOODYMYR SMISHKEWYCH

O tenor Wolodymyr “Vlad” Smishkewych, nacido en Estados Unidos de nai galega e pai ucraíno, foi compoñente dos galardoados grupos de música antiga Sequentia e Theatre of Voices desde o 2000, e foi solista con The Harp Consort, Ars Nova Copenhagen e Ensemble Dialogos. Con todos eles gravou discos para distintas casas discográficas, como Sony/BMG, Harmonia Mundi-USA, Naxos, Norton e Focus Records.

Obtivo o título de doutor de música en canto da distinguida Indiana University (EE. UU.) e, como docente dedicado á pedagogía vocal e á execución da música antiga, dirixiu cursos e deu clases maxistrais en varias universidades dos Estados Unidos, América do Sur, Canadá e Europa.

Como produtor de medios audiovisuais, e apaixonado pola música, a cultura e a historia, veu a España como bolseiro da Fulbright Commission a principios do milenio. En 2011 trasladouse a Irlanda para ser director do mestrado en canto ritual e gregoriano

da University of Limerick, onde ensinou ata o 2014. Regresou ao mundo creativo de concertos e producción audiovisual e, en 2015, chegou a ser produtor e presentador para a radio da Rede Europea de Música Antiga (REMA). En Irlanda, coñéceselle como “a voz da música antiga” por ser o creador, investigador e locutor de Vox Nostra, o programa que se emite unha vez por semana na RTÉ Lyric FM, a radio nacional irlandesa.

O seu labor como autor e investigador continúa e, para este ano 2018, ten como proxecto publicar un libro como coeditor, titulado *Medieval Song in Modern Performance* (A canción medieval na súa execución moderna).

Wolodymyr Smishkewych recoñece e agradece o apoio continuo ao seu traballo por parte da Music Network - Music Capital Scheme, subvencionada polo Department of Arts, Heritage and The Gaeltacht (Arts Council Ireland).

WOLOODYMYR SMISHKEWYCH

PROGRAMA

SACRUM + PROFANUM

Unha peregrinaxe de amor

60 min

PAGÁNS, PECADORES E SANTOS

Porque ben Santa Maria sabe os seus dões dar (C.S.M. 327)
Ave, gloriosa virginum regina (Florencia, BML pluteus 29.1, f.447)
Philippe le Chancelier (ca.1160-1236)
Peccatrice, nominata (Laudario di Cortona)

O VERSUS E OS TROBADORES

Lillium floruit (Paris BNF lat. 3719; Aquitania, s.XII)
Onques mais nus homs ne chanta
D'amours vient mon chant et mon plour (C.S.M. 419: Des'quand Deus)

Cantigas de amor do trobador Vidal, xudeu de Elvas (fl. S.XIV)

Moir'e faço dereito / E mal dia non ensandeci

POETAS ERRANTES, DIPLOMATAS MUSICAIS

Sic mea fata (Carmina Burana/ Paris BNF lat. 3719; Aquitania, s.XII)
Vacillantes trutine (Carmina Burana/ Cambridge Univ. Libr.)
De Somnio (Cancioneiro de Ripoll/ Arxiu de la Corona d'Aragó)
Ain tunkle farb/in Suria ain praiten hal (Oswald von Wolkenstein)
Wach auff, mein hort! (Wolkenstein)

SÁTIRA: SAGRADA E PROFANA

Das cancións anónimas do norte de Cataluña (c. 1290-1327) [BCN Arquivo Mas, clixé 3086]

S'anc vos amei, era.us vau desaman
Amors merce no sia no ti abandonasses
Tant ai aimé (Conon de Béthune)

MUSEO ARQUEOLÓXICO

Algúns autores como Ferro Couselo afirman que no soar que agora ocupa o Museo Arqueolóxico, durante séculos coñecido como “pazo, torres e curral do bispo”, existía xa en época romana un praetorium e que foi desde sempre o centro do poder na primitiva cidade de Ourense. Con todo, baseándonos só nos restos atopados e debido á reutilización dos elementos construtivos e ás sucesivas remodelacións, non se pode determinar con certeza a función e o carácter do edificio que aquí había.

É da época xermánica posterior unha cimentación que apareceu na praza da Madalena e que podería cadrar cunha construcción posiblemente fortaleza ou sede episcopal no tempo en que os reis suevos converteron Ourense ao cristianismo.

O papel central que vai ter na trama urbana adivíñase xa no século XI. Cando a cidade non contaba cunhas eficaces murallas de defensa, o pazo converteuse nunha fiable fortaleza. Durante os seguintes anos, e desde

que en 1122 o bispo pasa a ocupar o señorío da cidade, o edificio chega a ter ata seis torres defensivas e un curral de patios e campos interiores. Xa cun poder simbólico e real convértese nun importante eixe no límite xusto entre a antiga poboación romana ao sur e a cidade medieval que medraba cara ao norte.

As revoltas Irmandiñas do século XV botaron abaixo as torres que daban sobre a rúa da Barreira e o pobo ocupou para uso comercial o espazo do curral que quedou como territorio aberto. Durante todo o século XVI empeza a minguar o dominio do bispo en favor do señorío sobre Ourense.

A reforma barroca do XVIII suprime o aspecto defensivo do edificio para convertelo nunha construción aberta e cun carácter palaciano. Na fachada que dá á Praza Maior, un balcón sobre ménsulas enriba dun monumental escudo episcopal historiado substitúe as antigas arcadas.

O edificio do pazo adquírese para Museo Arqueolóxico no ano 1951 e no ano 2002 pecha as portas para unha remodelación que segue pendente.

Voz, guitarra barroca,
tiorba e laúde (Italia)

MARCO BEASLEY

venres **9** marzo **21:00h**

Igrexa de Sto. Domingo

Entrada libre

Marco Beasley, voz

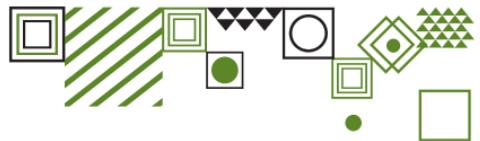
Stefano Rocco, tiorba e guitarra barroca

Fabio Accurso, laúde

MARCO BEASLEY

Na personalidade de Marco Beasley conflúen a bondade e a sinxeleza da súa alma napolitana, a alegría de vivir e de facer música e o desexo de comunicarse co mundo da poesía e da literatura.

En Marco Beasley conviven calidades moi diversas: a pureza clara e inconfundible do timbre, unha técnica moi particular -froito do estudo e da investigación histórica- o gusto pola palabra, sexa culta ou vulgar, a predisposición natural a comunicarse co público e a expresividade. Todo isto tradícese nunha variedade de tons e rexistros, nun enfoque musical que conmove e no que a alegría e a irreverencia burlesca se alternan coa alegría e a soildade, nun diálogo íntimo e cheo de emocións.

Do canto gregoriano á polifonía, das frottolas renacentistas aos motetes, de “recitar cantando” ás grandes cancións napolitanas, Marco case reinventa todos esos xéneros en clave moderna. A voz, a expresividade, a sensibilidade e a inspiración fan de cada unha das súas interpretacións unha novidade, feito que lle permite abranguer unha enorme gama de xéneros musicais.

Marco Beasley naceu en Nápoles, en 1957. Durante os seus estudos musicais na Universidade de Boloña, mentres afondaba nos coñecementos das dúas correntes estilísticas de finais do Renacemento, o “recitar cantando” e a polifonía sacra e profana, comeza unha intensa actividade concertística que decontado lle abre as portas das salas de más sona do mundo, desde o Mozarteum de Salzburgo ao Concertgebouw de Amsterdam, pasando pola Accademia di Santa Cecilia de Roma ou o Lincoln Center de Nova York, por citar algunas.

O seu traballo de investigación sobre a voz e sobre a comprensión do texto cantado mereceron un gran recoñecemento por parte da crítica e un apoio cada vez maior do público.

Escritor, cantante e actor, despois de trinta anos de actividade con Accordone -grupo que fundou en 1984- en 2014 decide seguir adiante en solitario para, deste xeito, tomar un rumbo aínda máis persoal e autónomo e desenvolver novos proxectos.

MARCO BEASLEY

PROGRAMA

O RELOXO DE AREA

Un estreito pasadizo entre dous séculos.

60 min

Tarantella del Passariello I

Canto tradicional de *La Puglia* (sur de Italia)

Anónimo

Il Tempo

de *Rappresentazione di Anima et di Corpo* (Roma, 1600)

Emilio De' Cavalieri (1550-1602)

Ninfe, ch'ai bei crin d'oro

de *L'Euridice* de O. Rinuccini (Florencia, 1600)

Jacobo Peri (1561-1633)

Chiacona per la chitarra spagnola

de *Varii scherzi* (Bruxelas, 1641)

Francesco Corbetta (c.1645-c.1670)

Amarilli

de *Le Nuove Musiche* (Florencia, 1601)

Giulio Caccini (1550-1618)

Antri, ch'a miei lamenti

de *L'Euridice* de O. Rinuccini (Florencia, 1600)

Jacobo Peri

Ch'aggio perduto

de *Canzonette alla napolitana* (Anveres, 1563)

Severino Corneti (1530-1582)

Semper Tarantula

arranxos de Fabio Accurso e Stefano Rocco

Athansius Kircher (1602-1680)

Rosa del ciel...

de *L'Orfeo*, favola in musica (Venecia, 1607)

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Dolcissimo sospiro

de *Le Nuove Musiche* (Florencia, 1601)

Giulio Caccini

O bene mio famme uno favore

Madrigali... libro I (Venecia, 1542)

Adriano Willaert (1490-1562)

Amare me

de *Canzonette alla napolitana* (Anveres, 1563)

Severino Corneti

Tu se'morta

de *L'Orfeo*, favola in musica

(Venecia, 1607)

Claudio Monteverdi

La Clessidra

divagacions sobre un pasacalle de

Barbara Strozzi

Fabio Accurso (1963)

Occhi immortali

de *Le Nuove Musiche* (Florencia, 1601)

Giulio Caccini

Gioite al canto mio

de *L'Euridice* de O. Rinuccini

(Florencia, 1600)

Jacobo Peri

Tarantella del Passariello II

canto tradicional de *La Puglia*

(sur de Italia)

Anónimo

IGREXA DE STO. DOMINGO

En Potosí, e no ano 1607, o indiano celanovés Domingo de Araújo outorga no seu testamento parte dos seus bens para que a orde dos dominicanos se estableza na súa terra. Ata 1645, ano da súa chegada, o convento dos franciscanos era o único que existía na cidade e os irmáns do santo de Asís non facilitaron o seu asentamento na vila.

A nova comunidade enriqueceu a vida cultural e relixiosa de Ourense albergando unha cátedra de moral e outra de filosofía, ademais dunha importante biblioteca. Os frades ocuparon un soar cara á parte norte, preto dunha das portas da cidade, na rúa chamada da Corredoira, hoxe rúa Santo Domingo.

A traza da igrexa é obra de Melchor de Velasco de planta de cruz latina e con claras influencias, na organización dos espazos interiores, do modelo xesuítico. A disposición das capelas, entre as pilastras da nave, servía ás necesidades de congregación de fieis no novo culto contrarreformista e era a máis idónea para as necesidades litúrxicas que xurdiron no Concilio de Trento. O interior e o exterior do templo destacan

pola sobriedade, que acredita a crenza de que está inacabado debido ás limitacións económicas na construción.

O paso dos anos enriqueceu o interior que se foi cubrindo, a partir do século XVIII, con obras e retablos de notable valor. Destaca o da capela maior, adicado á nosa señora do Rosario, obra do escultor Francisco de Castro Canseco co seu gusto barroco polas columnas salomónicas, a decoración de follas de palmeiras e as cabezas de querubíns.

Desde a Idade Media tiña sé na catedral a parroquia de santa Eufemia. No século XVIII a nova localización será no templo dos xesuítas logo da expulsión da compañía da cidade. Cando a igrexa de San Domingos perde o carácter conventual, despois da desamortización, decídese dividir a antiga parroquia. O templo dominicano acolle unha delas no século XIX e pasa a chamarse de santa Eufemia a Real do Norte.

O edificio conventual foi derrubado a principios do século XX logo de ser empregado para diferentes usos. No seu lugar álzase actualmente a Delegación Provincial de Facenda.

Sexteto de voces
(Eslovenia)

INGENIUM ENSEMBLE

sábado 10 marzo 19:30h

Colexiata de Xunqueira de Ambía

Entrada libre

Zala Strmole, soprano

Mirjam Rojec, mezzosoprano

Blaž Strmole, tenor

Domen Anžlovar, tenor

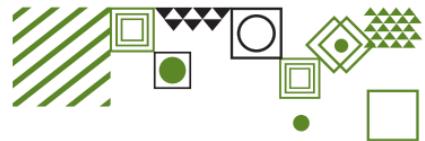
Matjaž Strmole, barítono

Jan Kuhar, baixo

INGENIUM ENSEMBLE

Ingenium Ensemble é un grupo vocal mixto de seis cantantes, deles catro son irmáns. O grupo formouse no outono de 2009 en Liubliana (Eslovenia) e, desde ese momento, deron concertos en numerosos lugares do país e do resto de Europa.

En 2012, participaron no festival Europa Cantat de Turín (Italia) xunto ao grupo VOCES8 e, un ano despois, co seu director artístico Barnaby Smith. En 2013 tamén traballaron con Stephen Connoly e Emma Kirkby e co conxunto vocal alemán Singer Pur. En abril dese mesmo ano, Ingenium Ensemble participou no Concurso Internacional de Corais de Bad Ischl en Austria, onde obtiveron o primeiro premio tanto na categoría de música sacra como na de programa libre.

En maio de 2014, recibiron o premio do público e o premio especial do xurado como mellor grupo a *cappella* e mellor canción en acústico no Concurso Internacional A *Cappella* de Leipzig (Alemaña), dirixido polo grupo Amarcord. En agosto gañaron o Concurso Polifónico de Arezzo (Italia) na categoría de grupo vocal e na de Renacemento. En novembro, tamén de 2014, foron

primeiro premio no Concurso Internacional de Corais de Tolosa (España) en varias categorías: música sacra, música profana e premio do público.

Ingenium Ensemble formou parte da programación de varios festivais internacionais en distintos países, como Suíza, Austria, Croacia, España, Italia, Francia e República Checa. En 2014 editaron *Ingenium*, o seu primeiro CD, e en 2015 gravaron obras de Josquin Desprez e Jean Richafort, en colaboración co grupo vocal británico Apollo5.

O seu repertorio inclúe madrigais e motetes do Renacemento, pero tamén obras contemporáneas e arranxos de cancións populares de Eslovenia. O seu propósito é achegar ao público obras descoñecidas ou moi pouco interpretadas, e tamén apoiar a compositores novos do seu país.

En xaneiro de 2015, Ingenium Ensemble recibiu o premio Golden Emblem de Eslovenia, como recoñecemento ao seu traballo en favor da música vocal.

INGENIUM ENSEMBLE PROGRAMA

70 min

Cantate Domino

Claudio Monteverdi (1567-1643)

CONTEMPLATIO MORTALITATIS

Tebe pojem

Njest svjat

Stevan Mokranjac (1856-1914)

Media vita in morte sumus

Henry Du Mont (1610-1684)

Psalm 23

Antonín Dvorák (1841-1941)

BELLUM SPIRITUALE

Praeparate corda vestra

Jacobus Handl Gallus (1550-1591)

L'homme armé

Blaz Strmole (1988)

La guerra

Mateo Flecha (1481-1553)

Sepulto Domino

Jan Dismas Zelenka (1679-1745)

VERBUM DIVINUM

Verbum supernum prodiens

Damijan Močnik (1967)

Ego sum panis vivus

Blaz Strmole (1988)

S nami Bog

Pawel Tschesnokoff (1877-1944)

FOLK TALES

Kozan

Stevan Mokranjac

When I was in my prime

Tradicional británica (arr. Michael McGlynn)

Rosestock Holderblüh

Tradicional alemá (arr. Peter Wittrich)

Petelinček je zapiel

Tradicional eslovena (arr. Hilarij Lavrenčič)

ART OF SEDUCTION

Can't buy me love

Lennon (1940-1980) / McCartney (1942)
(arr. Rasmus Krigstöm)

Dessus le marché d'Arras

Roland Lassus (1532-1594)

Hello Mary Lou

Gene Pitney (1940-2006)
(arr. David Wright)

Krokodilčki

Joze Potrebajes (1968)
(arr. Blaz Strmole)

SANTA MARÍA A REAL DE XUNQUEIRA DE AMBÍA

Xunqueira de Ambía naceu e medrou ao carón do mosteiro e da colexiata. A lenda relata a aparición da Virxe nunha lagoa de xuncos do lugar e consta, xa no século IV, a existencia dunha ermida na súa honra que foi obxecto da devoción popular. Gonzalo Froila e a súa muller Ilduara, parentes de san Rosendo, fundan no ano 955 un convento familiar nestas terras.

No 1150 os cóengos regulares de santo Agostiño reciben de Afonso VII o mosteiro e as terras e establecen alí o señorío e priorado de Xunqueira de Ambía. O dominio beneficiouse de doazóns de particulares en terras e privilexios e da súa proximidade a un dos camiños de peregrinación a Santiago: a Vía da Prata.

Na portada románica figura o ano 1164 que se vén considerando como o da inauguración da igrexa, cando áinda estaban sen completar arcos formeiros, rosetón e teitos. O templo, de tres naves sen crucero, remátase na primeira metade do

século XIII con cuberta na nave central a dúas augas de transición ao Gótico. Os arcos cegos da ábsida e o triunfal son elementos máis antigos que testemuñan a súa orixe románica.

A etapa de maior esplendor e más reformista do conxunto vai do século XVI ao XVII. O prior Alonso de Piña foi o gran renovador do mosteiro e o que propicia o nacemento da vila de Xunqueira de Ambía ao permitir poblar con veciños e vivendas o lugar. Baixo o seu mandato reedifica a igrexa e constrúe o claustro, levanta a casa prioral e refai o hospital para pobres e peregrinos. Tamén dota o templo dun retablo renacentista e un coro. El é quen encarga o primeiro órgano, obra de Bernal Díaz, no ano 1536. O actual, do século XVIII, é o terceiro e foi realizado en Compostela polo mestre Manuel González Maldonado con caixa de Juan Sanmartín de la Serna.

Filipe II anexiona o priorado á diocese de Valladolid definitivamente no ano 1619 e esta data marca o comezo da súa decadencia. Tras a desamortización de 1837, a colexiata pasa a ser igrexa parroquial e a casa prioral convértese en pazo de verán dos bispos de Ourense.

Hámonica e piano (España)

ANTONIO SERRANO ALBERT SANZ

domingo 11 marzo 19:00h

Teatro Principal

Entrada de pagamento

ANTONIO SERRANO ALBERT SANZ

Antonio Serrano (Madrid, 1974) comeza a estudar música aos 7 anos con seu pai, quen lle ensina a tocar a harmónica. Posteriormente realiza estudos de piano, violín e percusión nos conservatorios de Alicante e Madrid, e perfecciona os estudos de harmónica con Larry Adler en Londres.

A súa trepidante traxectoria valeulle ser premiado en 2014 co Masters of Mediterranean Music en jazz flamenco, galardón outorgado polo Berklee Mediterranean Music Institute, e co Grammy Latino, en recoñecemento á súa participación na gravación do disco *Entre 20 aguas: a la música de Paco de Lucía*.

Traballou en diferentes contextos musicais que van desde a música clásica ao jazz, o flamenco, o tango e incluso o pop. No transcurso da súa carreira como solista, tocou coas orquestras sinfónicas de Bélgica, Colonia, Heidelberg, Kiel e Istambul, entre outras, interpretando os concertos orixinais para harmónica de H. Villalobos, M. Arnold e V. Williams e arranxos de obras de G. Enescu, G. Gershwin ou R. Korsakov.

Antonio foi durante 10 anos membro do grupo de Paco de Lucía con quen realizou oito xiras mundiais. Como músico de jazz, tocou con Toots Thielemans, Winton Marsalis, Jerry González, Chano Domínguez, Lou Bennet, Jorge Pardo, Vicente Amigo, Perico Sambeat e Javier Colina, entre outros.

Co paso dos anos, o pianista **Albert Sanz** (Valencia, 1978) converteuse nun dos referentes máis sólidos do jazz no noso país. Realizou xiras con Kurt Rosenwinkel, Chris Cheek, Mark Turner, Guillermo Klein ou René Marie, e é colaborador habitual de Javier Colina, Silvia Pérez Cruz, Jorge Rossy ou Perico Sambeat.

Unha clara mostra do seu xenio precoz vese nos discos que editou durante estes anos, desde o aclamado *Des D'aquí* (disco español do ano 1999 pola revista *Cuadernos de Jazz*), pasando por *El fabulador* (2004), considerado pola revista *Cuadernos de Jazz* como un dos melhores dez discos do jazz español da década pasada; seguido por *Los Guys* con Chris Cheek, Larry Grenadier e Jeff Ballard, ou *Metamorfosis* con Masa Kamaguchi ao contrabaixo e R.J. Miller á batería.

ANTONIO SERRANO E ALBERT SANZ

PROGRAMA

MAHALO

75 min

Estrellita

Manuel María Ponce (1882-1948)

Ecaroh

Horace Silver (1928-2014)

Samba choro pra Red

Albert Sanz (1978)

Tres estudios para armónica

cromática

Antonio Serrano (1974)

Soberana Rosa

Ivan Lins (1945)

Verdes años

Carlos Paredes (1925-2004)

Blusette

Toots Thielemans (1922-2016)

Zyryab

Paco de Lucía (1947-2014)

Rhapsody in blue

George Gershwin (1898-1937)

TEATRO PRINCIPAL

Santiago Sáez Pastor decidiu construír na década de 1830 o Teatro Principal, na rúa da Paz, antiga rúa dos Zapateiros. Ao parecer, foi unha especie de vinganza porque venderon o palco que el tiña reservado, nun día de función, no vello teatro.

Levantou o novo no lugar onde tiña a súa vivenda e o seu negocio, un banco. O edificio foi un pequeno teatro “á italiana”, é dicir, cun patio de butacas e palco na planta baixa, tres pisos de palcos e escenario. O teito con decoración vexetal e xeométrica. A parte que daba á rúa tiña planta baixa, que era o vestíbulo do teatro, e catro alturas que se destinaban a vivendas.

Foi, durante bastantes anos, o único teatro público da cidade e o lugar de ocio más selecto. Era o centro da vida social e cultural e nel houbo concertos, zarzuelas, obras teatrais, bailes, mitins, etc. O poeta Zorrilla leu os seus versos no Principal, Concepción Arenal e Emilia Pardo Bazán participaron nun concurso literario e personaxes como Calvo Sotelo ou Gil Robles organizaron nel importantes actos políticos.

No 1912 o cine chega a Ourense e o Teatro Principal, tres anos despois, proxecta a súa primeira película, *Viva el Rey*, nunha sala remodelada e adaptada ás novas necesidades.

Na transición pechouse e estivo a piques de desaparecer. “Trátase de salvar o Principal” foi a consigna dun grupo encabezado por artistas, profesores, arquitectos e xente da vida pública ourensá, que logrou que a remodelación comezara a principios dos anos 80. O Teatro Principal reinaugurouse en 1992.

ACTIVIDADES PARALELAS

CONSERVATORIO PROFESIONAL
DE MÚSICA de Ourense

Curso de guitarra con
MARK ASHFORD

Luns 5 de marzo de 2018, na Sala de Audicións

Encontro con
WOLOODYMYR SMISHKEWICH

Martes 6 de marzo de 2018,
ás 16:00 h na Aula Antonio Jaunsarás

SERVIZO DE GARDERÍA

A **Asociación Pórtico Musical** quere facilitar aos pais e nais espectadores a súa asistencia aos concertos, polo que poderán deixar os seus fillos e fillas na **ludoteca Novolandia INDIANA BILL**, situada no número 10 da rúa Ramón Cabanillas de Ourense, teléfonos 988 24 23 22/ 698 158 386/ 698 127 838.

Este espazo, adicado aos nenos dun a doce anos de idade, de forma extraordinaria pechará máis tarde do habitual, co fin de cubrir a franxa horaria dos actos do Festival durante os seguintes días de marzo:

Días 2, 3, 4, 6, 9, 10 e 11 de marzo.

Os pais e nais interesados nesta actividade só aboarán o 50% da tarifa normal. Para isto, deberán presentar na **ludoteca Novolandia INDIANA BILL** un bono facilitado polo persoal da organización do Fesstival, tras a finalización do concerto.

ORGANIZA

Concello de
OURENSE

COORGANIZA

DEPUTACIÓN
OURENSE

COLABORAN

AGADIC
Axencia Galega das
Industrias Culturais

 XUNTA
DE GALICIA

 ASOCIACIÓN
PÓRTICO MUSICAL

AGRADECIMENTOS

CONCELLO
DE MONTERREI

CONCELLO
XUNQUEIRA DE AMBÍA

El Liceo de Ourense

PARROQUIA DE
SANTO DOMINGO

g Musical *González*

CH
Carrís Hoteles

de impresión!
Impresión digital soluciones gráficas

arteficción
EQUIPAMIENTOS ESCÉNICOS

INFORMACIÓN

info@porticodoparaiso.com
www.porticodoparaiso.com

ORGANIZA
Concello de Ourense

COORGANIZA
Deputación de Ourense

COLABORAN
AGADIC
Xunta de Galicia
Asociación Pórtico Musical

DIRECCIÓN ARTÍSTICA
Juan Enrique Miguéns

COORDINACIÓN E XESTIÓN
Conchi da Silva

PRESENTACIÓN DOS CONCERTOS
Rafael Costas
Alexandre Delgado

ENDEREZO
Festival de Música Pórtico do Paraíso
Concellería de Cultura
Rúa da Canle, 2
32004 Ourense

www.porticodoparaiso.com

Pórtico do Paraíso

XI Festival Internacional de Música de Ourense

do 2 ao 11 de marzo de 2018

Concello de
OURENSE

DEPUTACIÓN
OURENSE

AGADIC
Agencia Galega das
Industrias Culturais

XUNTA
DE GALICIA

ASOCIACIÓN
PÓRTICO MUSICAL

